

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום ראשון י"ז באדר תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

כתובות - ל"ד

1. **המבשל בשבת - מה דין המאכל?**
 ר"מ: בשוגג - יאכל אפילו בשבת, במזיד - לא יאכל המבשל עצמו לעולם.
 ר' יהודה: בשוגג - למבשל מותר רק במוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית, ולאחרים מותר.
 רבי יוחנן הסנדלר: בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד - לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים.
2. **מהו מקורו של רבי יוחנן הסנדלר?**
 למ"ד א' - מדאורייתא '... כי קדש היא לכם' - מעשה שבת אסור באכילה כמו קודש. אמנם אינו אסור בהנאה 'לכם' שלכם יהא.
 'מחלליה מות יומת', במזיד אמרתי לך ולא בשוגג.
 למ"ד ב' - זהו דין דרבנן. [היא קודש ואין מעשיה קודש].
 ולשיטתו רבנן החולקים על ר"מ, [בברייתא בסוף דף קודש] בגנב וטבח בשבת מודים שחייב ד' וה'. ופטרו רק בשאר.
3. **מדוע ר"מ מחייב ד' וה' בטובח לעבודת כוכבים, הרי כששחט סימן ראשון נאסר בהנאה וכשטבח [בסימן השני] הבהמה אינה של הבעלים?**
 מדובר כשאומר שרק בגמר השחיטה עובדה לע"ז.
4. **מדוע ר"מ מחייב בשור הנסקל, הרי אסור הוא בהנאה ואינו של הבעלים?**
 מדובר שמסרו בעל השור לשומר, והזיק בבית שומר, ונגמר דינו לסקילה בבית שומר, וגנבו גנב מבית שומר.
 ורבי מאיר סבר כר' יעקב, שאף משנגמר דינו יכול השומר להחזירו לבעליו ולומר לו 'מה שלקחתי החזרתי'.
 וכן סבר כר"ש, שדבר הגורם לממון כממון דמי, ושור זה גורם לממון בכך שפוטרו מתשלום, ולכן נחשב ממנו של שומר אע"פ שאסור בהנאה.
5. **רבה: אפשר לפרש את דברי ר"מ בברייתא כשטובח בעצמו ובעלמא כשחייב מיתה פטור מממון, אבל גנב ושחט בשבת או לעכו"ם כיון שחידוש הוא שחידשה תורה שחייב קנס, אע"פ שנהרג - משלם. היכן מצינו שרבה כך פסק?**
 א. **גנב גדי בער"ש וטבח בשבת** - חייב, שכבר נתחייב בקרן הגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת ומקנס לא נפטר בקלב"מ.
 גנב וטבח בשבת - פטור, שאם אין חיוב קרן אין חיוב ד' וה'. [ארבעה ולא שלשה].
 ב. **גנב גדי ואח"כ נכנס למחותרת וטבח** - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי חיוב מיתה של 'בא מחותרת'.
 גנב וטבח במחותרת - פטור, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.
הטעם שהוצרך רבה לשני הדינים: שבת חמורה שחיוב המיתה שלה הוא לעולם. ובא במחותרת חמור שנהרג אף ללא שהתרו בו.
6. **רב פפא: ... היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת - פטור. מה נתחדש בזה?**
 אע"פ שמזונותיה התחייב משעת משיכה, מ"מ באונסיה מתחייב רק בשעת האונס ולא בשעה ששאל, ולכן לא אומרים שכבר נתחייב בגניבה כששאל.
7. **יתומין שהניח להן אביהן פרה שאולה, מה פסק בזה רבא?**
 א. משתמשין בה כל ימי שאלתה, כיון שיש להם את זכויות אביהם. מתה - אין חייבין באונסה כיון שלא הם נתחייבו.
 ב. אם חשבו שהיא של אביהם וטבחוה ואכלוה - משלמין דמי בשר בזול. [שני שליש].
אבל אם הניח להן אביהן אחריות נכסים - חייבין לשלם.
יש אומרים שפסק זאת גם ב'נאנסה' וגם ב'טבחה' ולפ"ז חולק על רב פפא וסובר שמתחייב השואל באונסין בשעת שאלה.
יש אומרים שפסק כך רק ב'טבחה' אבל בנאנסה אין גובין מנכסי האב, וכשיטת רב פפא שחיוב האונסין רק בשעת האונס, והרי השואל כבר מת.
8. **מדוע ריש לקיש לא העמיד את דברי המשנה שחייב קנס באחותו, כשיטת רבנן שהלכה כמותם, ובאופן שלא התרו בו?**
 לרבנן, מכיון שאם היו מתרים בו היה פטור ממון, אף כשלא התרו פטור כיון שיש בזה 'צד מלקות'. [ור"י חלק ע"ז כפי שיבואר בדף הבא]